

veed jeg ikke, hvad man skal betroe dem. Det vilde derfor efter min Mening være et forunderligt Tilbagefridt, hvis man skulde følge det ærede Medlems Mening, at Rigsdagen her bestemt skulde afgjøre, hvad der i hver særskilt Kreds maatte lignedes til saadanne communale Diemed. Det var en underlig Maade at tage Sagen paa. Jeg kan ikke skjønne, at der er Andet derved at gjøre, end, naar det har viist sig, at de 24 f. ikke kunne strække til, maa en Lov som denne komme frem og enten vi synes om det eller ikke, ere vi nødte til at overlade til Skoleraadet at tage Bestemmelse om, hvad der skal bruges, saa jeg kan ikke see, at der er Grund til at foretage den allermindste Forandring, og jeg for mit Vedkommende kan roligt tage imod Lovforslaget, som det er, og vil ønske, at det høie Thing vilde gjøre det samme.

Høgsbro: Det ærede Medlem maa erindre, at det ikke alene er Udskrivning til communale Diemed, men tillige Udskrivning af Statskassen, der her er Tale om; thi for hvert Bidrag, som udredes af Communen, skal et lignende Bidrag svares af Statskassen, og, som sagt, det Beløb, som vi efter dette Forslag for Fremtiden skulle betale mere, end vi hidtil have gjort, er mindst 50,000 Rd. om Aaret, saa vi dog vel maa see nærmere paa det, inden vi gaae hen og bevilge det. Egeoverfor ærede Medlemmer maa jeg endnu engang fremhæve, at det er en heel anden Tanke, der er kommen frem her, end i Loven af 8de Marts 1856. Ifølge denne Lov skulde det afgjøres i hvert enkelt Tilfælde ved speciel Lov, hvorved der blev Leilighed til at see, hvorvidt vedkommende Commune havde haaret sig saaledes ad, at der var Grund til at give den en videregaaende Bemyndigelse; men her staaer, at det skal være en almindelig, for alle Communer gjældende Bemyndigelse, saaledes at de uden videre kunne forhoie, ikke blot deres egne, men ogsaa Statskassens Bidrag. Derfor sætter jeg Priis paa, at den Bestemmelse er kommen til, som det ærede Medlem for Beile havde saa meget imod, nemlig at det kun skulde bruges til Pensionstillæg, thi saa har man dog nogen Sikkerhed for Anvendelsen; men

jeg troer, at der behøves noget mere Betyngelse for Statskassen, og derfor ønsker jeg, at Loven bliver nærmere prøvet. Det er ganske vist, at vi ikke i denne Lov kunne komme med store, gennemgribende Reforme, men naar der er Tale om 50,000 Rd. om Aaret af Statskassen, saa maa vi dog see at skaffe os den størst mulige Sikkerhed for, at de blive anvendte paa den fornuftigste og bedste Maade. Naar det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) meente, at jeg tog feil, idet jeg gif ud fra, at man i 1856 havde troet, at Statskassens Bidrag til Pensioner ikke vilde beløbe sig til mere end omtrent 50,000 Rd., skal jeg ikke gaae nærmere ind derpaa, men kun henvisse det ærede Medlem til Landsthingstidenden for indeværende Samling, Sp. 708, hvor han vil see, at Ordføreren klart har viist, at det dengang var Tanlen. Naar Statskassens Bidrag til dette Formaal desuagtet er stegen til 154,000 Rd. aarlig, saa er dette et saa tydeligt Fingerpeg om, hvor vidt man kan gaae i den Retning, at ogsaa det viser, at vi skulle være varlige med at gaae hen og vedtage denne Lov, inden vi have seet nærmere paa den.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, sattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 60 Stemmer.

Madsen: Maa jeg tillade mig at foreslaae, at der nedlægges et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer, til at behandle dette Lovforslag.

A. Sage: Tor jeg blot tillade mig at bemærke, at det idag er den 30te Marts.

Th. Nielsen: Da jeg ikke har Mistillid til Skoleraadene og troer ikke, at de ville gaae for vidt, og da jeg slet ikke troer, at der i et Udvalg ved nogensomhelst Underfølgelse kan komme Noget tilstede, som bevirker, at der kan gjøres nogen videre Forandring ved det nærværende Lovforslag, og da det, som sagt, er en Nødvendighedslov, skal jeg tillade